

[Ole Bjørn Kraft.]

om Straffebestemmelser savner vi fornødne Oplysninger og vil gerne have dem nøjere undersøgt i et Udvalg, inden vi tager endelig Stilling til alle disse Enkeltheder.

Vi er altsaa rede til at undersøge, om der skulde være Mulighed for en mindre Nedsættelse, men staar i øvrigt køligt overfor dette Lovforslag og maa henholde os til de principielle Betragtninger, vi ved tidligere Lejligheder har fremsat.

Jesper Simonsen: Da man i 1917 gennemførte den nye Lovgivning, der som en Retfærdighedshandling tillader Folk, som af Samvittighedsgrunde ikke ønsker at gøre Militærtjeneste, at blive fritaget derfor mod at udføre civilt Arbejde, blev der fra flere Sider tilkendegivet en betydelig Ængstelse med Hensyn til, hvorledes en saadan Lovgivning vilde virke. Man nærede Bekymring for, at Loven skulde virke saaledes, at alt for mange vilde melde sig til civilt Arbejde, og derfor ønskede man den Gang at fastsætte en vis lang Tjenestetid for det civile Arbejde for at betage enhver ung Mand Fristelsen til at vælge det civile Arbejde som en Lettelse, uden at det egentlig var ham en Samvittighedssag at slippe fri for den egentlige Militærtjeneste. Man gik den Vej, at man satte Tiden for det civile Arbejde i Forhold til den længste Tid, i hvilken der efter de gældende Love kunde fordres militær Tjeneste af de almindelige værnepligtige. Man gav dem altsaa en Tid, der var betydelig længere end den, vedkommende under almindelige Omstændigheder vilde kunne komme til at tjene som Soldat, hvis han blev udtaget til en Vaabenart, der ikke har den længste Tjenestetid. Det var i og for sig en urimelig Ordning. Det blev jo en alt for betydelig Forlængelse af Tjenestetiden for de unge, naar de ikke blev udtaget til Vaabenarter, der havde lang Tjenestetid, men til de Vaabenarter, der havde kort Tjenestetid. Men man havde nu valgt den Vej at fastsætte en bestemt lang Tid for det civile Arbejde.

Denne Urimelighed blev yderligere forøget ved Militarloven af 1922, idet Tjenestetiden ved denne blev nedsat for alle Vaabenarter, medens den lange Tjenestetid blev bibeholdt for det civile Arbejdes Vedkommende. I det Forslag, som nu er fremsat, har man truffet den rimeligere Ordning, at den Tjenestetid, der gives for det civile Arbejdes Vedkommende, sættes i Forhold til den Tjenestetid, i hvilken vedkommende værnepligtige skulde have tjent ved den Vaabenart, hvortil han er udtaget,

men med et Tillæg paa 3 Maaneder. Dette er naturligvis en meget rimeligere og retfærdigere Ordning end den gamle.

Naar det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen nu siger, at det drejer sig her om en Nedsættelse til det halve i Forhold til den tidligere Ordning, er dette ikke rigtigt — i alt Fald ikke som almindelig Regel, saadan som det ærede Medlem opstiller det; thi det kommer an paa, til hvilken Vaabenart vedkommende er udtaget. Hvis der er Tale om de Vaabenarter, der nu har den længste Tjenestetid, bliver Nedsættelsen jo ikke af nogen større Betydning, men tager man de Vaabenarter, der har en kortere Tjenestetid, ja, saa er der en betydelig Forskel i Forhold til de 20 Maaneder. Men det er jo ogsaa en rimelig Ting, at den Mand, der bliver udtaget til almindelig Tjeneste og som Følge deraf vil blive hjemsendt efter kort Tids Forløb, ikke skal gøre 20 Maaneders civilt Arbejde, fordi han af Samvittighedsgrunde ikke kan paatage sig militær Tjeneste, men at han kun faar et Tillæg til en Tjenestetid i samme Forhold som den, andre værnepligtige faar, der udskrives til andre Vaabenarter.

I Forbindelse med denne Ændring i Beregningen af Tjenestetiden ved civilt Arbejde staar en Del af de andre Bestemmelser, saa vidt jeg kan skønne bl. a. Bestemmelsen om, at Begæring om Fritagelse skal fremsættes paa Sessionen, efter at Sessionsbehandlingen har fundet Sted; thi hvis han slet ikke er tjenestdygtig, er der ingen Grund til at ulejlige baade ham og Myndighederne med Skrivelser og Afgørelsen af, om han kan overgaa til civil Tjeneste eller ej, saa løser hele Spørgsmaalet sig paa en nem Maade. Det er ogsaa naturligt, at Begæringen fremsættes, efter at Bedømmelsen er sket, for at man paa Grundlag af Sessionsbehandlingen kan beregne den Tid, han skal tjene ved civilt Arbejde, hvis hans Begæring om at overføres dertil tages til Følge.

Jeg er meget tilfreds med, at dette Lovforslag er fremkommet. Det er min Opfattelse, at det burde være gennemført for længst. Det har ogsaa tidligere været fremsat, dog ikke i den Skikkelse, hvori det foreligger her, men der har været fremsat Forslag om en Lempelse af den urimelig lange Tjenestetid, der nu er foreskrevet for civilt Arbejde; Lovforslaget har imidlertid hidtil ikke kunnet gennemføres. Med den Nedsættelse af Tjenestetiden, som fandt Sted i 1922, er det en Urimelighed at opretholde den lange Tjenestetid,